

Tartsunk diszkoszhalat!

Az első diszkoszhalak, amelyeket akváriumban lehetett látni, mély benyomást keltettek a nézőkben. A majdnem kör alakú testforma, az arisztokratikus úszás, és a tekintélyt kölcsönző viselkedés miatt méltán kapta az akváriumi halak királya címet.

Az első halak, amelyek még évtizedekkel ezelőtt megjelentek az akváriumokban, még ú.n. vad színváltozatok voltak, melyet Heckel 1840-ben írt le. Mára a tenyésztők sikerének köszönhetően több színváltozat jelent meg. A tenyésztés iránya a színezet változatosságára törekedett, megőrizve az eredeti kerek, előkelő megjelenést. A sok változat miatt ma már számokkal, kódokkal jelölik a tenyészváltozatokat. Egyetlenegy halfaj sem rendelkezik ennyi színváltozattal, mint a diszkoszhal. A fajták áttekinthetősége mára már szinte lehetetlen.

Hazája az Amazonas, és mellékfolyói. Természetes élőhelyükön általában nagy rajokban élnek a kidőlt, és az áramláskor víz alá került fák ágainak rengetegében. A víz nagyon lágy, területtől függően különböző mértékben savas, és ásványokban szegény.

Diszkoszhal gyűjtőnéven alapvetően 4 alfajt: a barnát, a zöldet, a kéket, és a valódi diszkoszt értjük. Az alfajok tartása, és tenyésztése mindenben teljesen megegyezik. Mivel nagytestű halakról van szó, ezért tartásukhoz tágas, legalább 150-200 literes medence szükséges, amelyet 28-30 fokos vízzel kell feltölteni. Egy felnőtt diszkoszhalpár tartásához legalább egy 1 m hosszú, 50 cm magas és legalább 45 cm mély akváriumra van szükség. Egy ilyen akvárium alkalmas esetleg 4, félig felnőtt diszkoszhal nevelésére, és tartására. Jó hozzávetőleges értéket kapunk, ha felnőtt halanként 50 liter akvárium térfogattal számolunk. Ez az érték azonban csak tájékoztató jellegű, a legtöbb probléma a túlszűfoltyságból származik. Mivel eredeti élőhelyén rajokban él, ezért az akváriumban is fajtásai körében érzi magát a legjobban.

Halaink a víz pH értékétől (kémhatásától) függően érzik jól magukat. Tenyésztésükhöz a pH-t 5 körüli értékre kell beállítani, tartásukhoz megfelelő a 6,5-6,8 körüli érték is. Nagyon érzékenyek a víz nitrit-, és nitráttartalmára. A bomlástermékek felhalmozódásának

megelőzésére talajt csak nagyon vékony rétegben tegyünk be, és csak annyi eledelt tegyünk a vízbe, amennyit rövid időn belül elfogyasztanak. Az akvárium vizét rendszeresen frissíteni kell. Ez nem teljes vízcserét, hanem csak legfeljebb félvíz-cserét jelent.

A fiatal halakat naponta többször, kis adagokkal kell etetni, melyhez részben gyári pehelytakarmányokat, granulátumokat, részben élő eleséget (tubifexet, szúnyoglárvát) vehetünk igénybe. A mesterséges eleség előnye, hogy vitamin-kiegészítést is tartalmaz, így biztosítva a halak egészségét.

Később, ahogy növekednek, szelektálni kell őket. Ez azt jelenti, hogy ha tenyésztani szeretnénk őket, akkor csak a legszebb egyedeket hagyjuk együtt. A diszkoszhal különlegessége, hogy párt választ. A kivált párok aztán mindenhová követik egymást, és esetenként még a csoportos medencében is leívnak. Ezek a kísérletek azonban nem vezetnek eredményre, az ikrákat vagy ők féltésből, vagy a többi halak falánkságból megeszik. A külön rakott pár azonban már biztonsággal leikrázik, és fel is neveli utódait. Az ikrák kikelése 30 fokon hamarabb, 54-56 óra alatt végbemegy. A szülők egyenként szedik ki őket az ikraburokból, és hordják át őket egy előre megtisztított cserép oldalára. Innen az ivadék 4-5 nap múlva elúszik, majd szüleik testének hámváladékát csipegetik életük első 2 hetében. Amennyiben ez nincs meg, úgy valamennyi elpusztul, mesterségesen nem lehet őket felnevelni, csak a második héttől. Ez a tulajdonságuk teszi őket nehezen tenyészthetővé, de egyben izgalmassá, a velük való foglalkozás pedig kihívás minden akvarista részére.

A növényekkel beültetett akvárium jó megvilágítást igényel, mivel a fény nélkülözhetetlen számukra, valamint a halak számára is. A napi megvilágítottság mértéke 12 óra legyen.

A diszkoszhalak nagyon könnyen stresszelődnek, Az ijedtségtől könnyen nekimennek az akvárium falának, vagy ha az nincs kellőképpen lefedve, onnan akár ki is ugorhatnak. Ezért nagyon fontos, hogy a közelükben nyugodtan, lassan mozogjunk.

Hosszú, fáradtságos és kitartó munka a diszkoszhal tartása, és tenyésztése, de a siker minden fáradtságért kárpótolja az akvaristát. Nincs szebb egy porontyait vezetgető 200 fős családnál.